

Gizemli Orman Yolculuđu 1

– kul mehmet · 03 Ağustos 2024

Gizemli Orman Yolculuđu-1-

Ruřen ile birlikte bugün gizemli bir macera öyküsü ile sıradan bir gün olarak başladığı yolculuğuna, bende eşlik ettim sizler için pekiyi yazamasam da değişik bir öykü olsun dedim gizemli ormanın derinliklerinde çocukluğumda çok gezdim, son baharda dökülen yaprakların üzerine çok yattım şimdide sırlarla nasıl karşılaşacağımızı bilmeden devam edelim.

Ruřen, sıradan bir hafta sonu yürüyüşü yapmak için evinden çıkmıştı, evde oturmak çok sıkmişti, muhabbet edecek bir dostunun olmaması onu zaten her gün üzerken, yürümek ona iyi gelecekti. Bende peşinde onu takip ediyorum bu öyküyü yazmak sizlere aktarmak için. Şehrin gürültüsünden uzaklaşmak ve doğanın huzurunu hissetmek istiyordu, bu bana da size de iyi gelecek. Yanına sadece bir sırt çantası, biraz su ve birkaç atıştırmalık almıştı, bende çantamı sırtıma alarak atıştırmalık bir şeyler ve ilaçlarımı alarak peşinden devam ediyorum. Ormanın derinliklerine doğru yürürken, ağaçların arasından süzülen güneş ışıkları ve kuşların cıvıltısı ona da bana da huzur veriyordu. Ancak, bir süre sonra farkında olmadan patikadan sapmış ve kendimizi daha önce hiç görmediğimiz bir bölgede bulmuştuk. Etrafına bakındığımızda, ağaçların arasında eski, yosun tutmuş bir taş yol gördü. Merakına yenik düşerek bu yolu takip etmeye karar verdi, bende mecburen onu takip etmeye başladım, içimde şüphe ve korkuyuda taşıyarak.

Yolun sonunda, devasa ağaçların gölgesinde saklanmış, terkedilmiş gibi görünen eski bir kulübe vardı, bir an “oh” dedim içimde. Ruřen, kulübenin kapısını araladı ve içeri girdi, bende yandaki odunluğun

içinde aralık tahtaların arasında onu izliyorum. İçeride, duvarlarda asılı eski haritalar ve masanın üzerinde tozlu bir günlük buldu. Günlüğü açtığında, sayfaların arasında gizemli bir hazine haritası olduğunu fark etti. Heyecanlandım, koşarak yanına gitmek istedim, sonra vazgeçtim. Nasılsa peşindeydim birlikte öğrenecektik.

Devam edecek inşallah

Mehmet Aluç